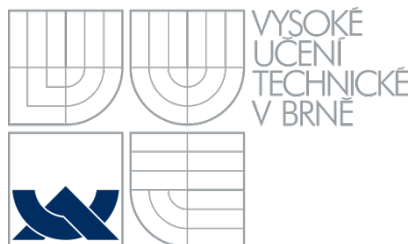

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR PERFORMANCE
STUDIO PERFORMANCE

VNITŘNÍ PROSTOR II
MYSL V JESKYNI

INNER SPACE II
CAVE MIND

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Jakub Orel Tomáš

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

Mgr. Matěj Kolář

OPONENT PRÁCE

OPPONENT

prof. PhDr. Miloš Šejn

BRNO 2014

DOKUMENTACE VŠKP

Vnitřní prostor II (*Inner space II*)
Mysl v jeskyni (*Cave mind*)

Vyvěrání – video 00:06:28

Klokočské skály – vyjít ven; video 00:01:02

Havranka – polibek; video 00:04:05

Pekárna – světlo tma; video 00:01:29

Klokočské skály – proplazení; video 00:01:55

Havranka – něco tam je; video 00:01:15

Klokočské skály – choulení; video 00:01:43

Titul **Vnitřní prostor** (Inner space) skrývá kreativní nárok na průzkum vnitřního světa člověka, obdržení vize, nového hlediska na životní podmínky a její komunikaci materializací, či performancí v interiéru. Vnitřní prostory fungují v mé tvorbě jako experimentální individuální environment. Podstatou mé aktivity uvnitř se stává moment, kdy se póly otočí: tělo je uvnitř a mysl vně. Oproti minulé realizaci Vnitřního prostoru I (2011) ve sklepení fakulty a následném pokusu přenést tento druh události do prostoru jeskyně Jáchymka a jesk. Výpustek v rámci workshopu Cave Art 2013, jsem upustil od „pradivadla“ určeného pozvaným divákům, které předkládá odpovědi v jazyce abstraktních symbolů a zvolil za formu elementární druh tělové zkušenosti. **Rozvíjím zde experimentálním způsobem vědomí v konkrétním prostředí na základě smyslové zkušenosti.**

Pro bakalářskou práci se mi stal východiskem archetipální prostor jeskyní. Kolébka i hrob, první malířské plátno, duchovní i kulturní katalyzátor rodu *homo sapiens*. Otázky cesty do vnitřního (dolního) světa tmy. **Vnitřním prostorem II** mi budou malé přírodní jeskyně. Cílem jejich vyhledávání a práce s nimi je ověřování představ a myšlenek vztahujících se ke krajině a přírodním objektům jako tématu, jež se mi zdály nesnadno uchopitelné. Ve své práci chci propojit dva druhy zkušeností mého života, život v přírodě a život v městském prostředí. Spojit myšlení vztahující se na předmět umění s myšlením nezávislým na kategoriích a tématech umění.

V hlubinné ekologii si jednotlivec osvojuje řeč planety země, učí se chápat její vznik i pozici ve vesmíru formou psychologické regrese. Cílem je návrat s vědomím vlastního místa ve vesmíru a především v biosféře, s vědomím její provázanosti a křehkosti. Jde především o stav duše a srdce.

Cílem mé tvorby je procitnutí a realizace archetypu divokého muže který střeží hranici kultury a divočiny. V době civilizační krize je třeba *výrok Paula Gaugina: "Já jsem divoch", coby výlučné gesto moderního umělce (jež stálo u zrodu moderního primitivismu) rozšířit na "Ty jsi take divoch" (Blumfeld S, J)* které podněcuje k hledání vlastní přirozenosti, kořenů, ztracené paměti. (Jiří Zemánek, divočina – příroda, duše, jazyk, předmluva s.10).

Tuto zapomětlivost přikládá David Abrams (Procitnutí do živé země, Nymburk 2008 s.104) přičítá neschopnosti skutečně něco zaznamenat mimo sféru našich vlastních lidských záměrů a upozorňuje na hlubokou slepotu a hluchotu k zemi, která je více než lidská. *"Úkolem... umělce... je umět vytrhnout smysly z jejich dřímoty, zatřást ušima, očima a uvolnit je ze statických návyků."* Nabádá k procitnutí smyslů z jejich mdlob (očí, uší, kůže) do aktivní účasti v tomto dýchajícím kosmu.

Předpoklady:

erotism

prenatální období člověka ve smyslu ontogenetickém i ve smyslu fylogenetickém ("stvoření člověka")

vědomí v lůně

zrození, přerod

tělo a prostor (zúžený prostor)

omezený pohyb, tanec s omezením

vměstnání, sklouznutí, plazení, uvíznutí,

objetí

tělo uvnitř a mysl vně

podzemí, podsvětí, dolní svět, underground

Zkušenosti:

místo síly, místo slabosti

nahota

doupě, brloh

podchlazení, hybernace

zrození smrt

čekání pomalé plynutí času

cesta tam a zase zpět

pobyt: ticho tma a chlad

písek a jíl.

Jako médium pro výtvarnou realizaci jsem zvolil videozáznam, (ledově analytické oko zachycuje optické i audiální kvality v rámu před objektivem), ovšem v obtížných teplotních a světelných podmínkách za použití night vision režimu vydává svědectví se specifickou poetikou, připomínající diashow, seká video na rychlý sled obrazů. Pracuji též se svítilnou a s loučí, s ohněm. Výstupem je série devíti různě dlouhých video smyček, promítaných v nadživotní velikosti v galerijní prostře (aule). Video běží souběžně a nesourodá délka způsobuje proměňující se kompozici obrazů a zvuků. Oproštěnost a sugestivita formy mi přijde adekvátní.